

PASVALIETIS

LIETUVOS ATGIMIMO DEMOKRATINĖS JĖGOS REMIĄS LAIKRASTIS. Nr. 2 1990 m. lapkričio 14 d.

V. VELIKONIS —
LIETUVOS ZEMDIRBIŲ
SAJUNGOS
PIRMININKAS

Mūsų tikslas — suburti žemdirbius

motinų didvyrių? Ar čia prigimdė panevėžietės tiek žmonių?

● Ne dirbtinai, bet labai klastingai supriešintas miestas su kaimu, o kaltininkų vėl ieškoma kaime. Nors penktadienio vakare iki sekmadienio vakaro miestas su kaimu gyvena labai gražų ir bendrą gyvenimą. Beveik kiekvienoje sodyboje du — trys „Žiguliukai“ atvažiuo, studentai atvykę ir t. t. Ypač ta draugystė didėja rudenį, kai reikia bulvių, kopūstų, dar vėliau reikės kumpių, reikės lašinių. Sekmadienio vakare giminės išsiskiria, kad vėliau vėl rašytų: kad tas kaimas prastas, kad tas kaimas prasigėres.

● Vykstant politiniams procesams, kai kas norėtų sužalsti „kaimo kortą“. Apie kaimą galima išgirsti prieštaringiausių nuomonių. Teigiama, kad žemės ūkis giliausiai į ekonomikos ir socialinio gyvenimo dugną įvartyta liaudies ūkio šaka, kaimietis užguitas

baudžiauninkas. Čia pat apsisukus tvirtinama, kad kaimas yra stiprus, gyvybingas ir blokados sąlygomis gali išgelbėti Lietuvą ir t. t.

● Mums sako, kad mes samdiniai. Mes visi samdiniai. Jūs samdinsys, ir Gorbačiovas samdinsys, ir Landsbergis, ir Velikonis, ir kolūkietis — samdiniai. Mus samdo didelis ponas, kurio vardas — valstybė. Ir mes kažkaip nesijaučiame samdiniais. Kolūkiečiai, su kuriais kalbu, man sako: kaip begyvenčiau, atsikėlęs eičiau į kolūkį, o ne pas kaimyną dirbti, vėl būti kumečiu ar grytelniku nenoriu.

● Bijom pasakyti. Aš nieko nebijau. Mes ne prieš reformą, o būtent už ją. Silpnėjant visuomeniniam ūkiui, turi stiprėti kitoks ūkis, kad ne tik nesumažėtų, bet didėtų gamyba, o jinaį mažėja ir mažės. Sventas žodis — sakome, vienu procentu sumažėjo. Vienas procentas — tai Respublikoje šešiolika tūk-

tančių tonų pieno.

Agrarinės komisijos pirmininkas E. Grakauskas naktį pasiūlė su niekuo nesuderinęs, o parlamentas priėmė, kad kas dveji metai rinktų ūkių vadovus. Ar gali ūkio vadovas, neturėdamas tikrumo bent jau penkeriems, trejiems metams, gerai dirbti. Gal vėl iš miesto?

● Melioraciją išrado ne lietuviai. Melioraciją pirmieji pradėjo anglai, melioraciją visa Europa jau pamiršusi, nes yra susitvarkiusi. Tai ką — vokiečiai kvaili? Danai kvaili? Olandai kvaili? O mūsų berniukai, šaukiantys, piketuojantys, kad nereikia melioracijos? Nebus melioracijos, nebus ir duonos. Dieve mano, atmerkite akis. Dabartinio miškų ministro Vaidoto Antanavičiaus ir kitų vedini vaikai šaukė, rėkė prieš melioraciją. Dabar, gavę ministrų portfelius, atsimetė nuo jų. Netiesą visą jie sakė, dėl miškų netiesą. Pona! pasikeitė, o kiaulės liko tos pačios.

● Žemdirbių sąjunga bus pakanti kitų nuomonei ir norės, kad ir kiti su ja taip elgtųsi.

(Sutrumpinta iš „Panevėžio balso“)

ĮSTATYMAS AR INTERESAI?

MŪSŲ KORESPONDENTO POKALBIS SU LKP
RK SEKRETORIUMI J. BUDREVICIUMI.

Respublikos Aukščiausioji Taryba priėmė laikinus įstatymus rinkai apsaugoti. Kaip Jūs manote, ar pavyks šiuos įstatymus realizuoti, ar sulauksime norimų rezultatų?

Pasvalio rajone tai vargu. Įstatymai buvo priimtinėjami ir anksčiau, bet visa esmė — kaip jie vykdomi. Dabar įstatymai nauji, o vykdytojai daugumoje — seni. Retas pasvalietis nepastebi, jog prekybos, tei-

sėsaugos ir valdymo sferose yra gilios povandeninės, tarpusavyje glaudžiai susietos tėkmės, turinčios bendrus kanalus.

Prekybos organizavimą reikia skubiai pertvarkyti, nes šiuo metu vietos savivaldybė jos nevaldo, net susikompromitavusių vadovų negali pakeisti. Vietoje prekybos įvestas prekių skirstymas — ne išelstis. Gautų prekių skelbi-

(Nukelta į 4 psl.)

KRONIKA

Savarankiškos LKP rajono pirminėse organizacijose vyksta rinkiminiai susirinkimai. Komunistai aptaria savo veiklą, numato jos perspektyvas, įtvirtinant Lietuvos Respublikos nepriklausomybę. Susirinkimuose išrenkami delegatai į rajono partinę konferenciją. Aktyviai ir dalykiškai susirinkimai vyko Namišių, „Mūšos“ kolūkių, Pasvalio miesto mokytojų ir kitose

organizacijose.

Pumpėnų ir Saločių kolūkių partiniuose susirinkimuose dalyvavo Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro pirmasis pavaduotojas Adolfas Sleževičius. Jis taip pat susitiko su rajono žemdirbių tarybos nariais.

Susirinkimai jau įvyko daugiau kaip trisdešimtyje organizacijų, kurių metu išrinkta per 70 delegatų.

Naujoji savarankiška LKP, suskaldžiusi TSKP monopolį, įnešė didžiulį įnašą ne tik į Lietuvos išlaisvinimą iš totalitarizmo gniaužtų, bet stimulavo demokratizacijos procesą visoje Rytų Europoje bei TSRS. Šiame procese gali ir turi būti panaudotas lietuvių komunistų pasipriešinimo judėjimo patyrimas demokratinėi sistemai sukurti ir Lietuvos žengimui į Europos bendriją — kaip Lietuvos nepriklausomybės garantą.

Šiandien, einant į Lietuvos nepriklausomybę ir demokratiją, vyksta nesąžiningas ir piktas antidemokratiškas jėgų puolimas prieš Lietuvos komunistus. Šios jėgos remiasi demagogišku šūkiu „iš pradžių nepriklausomybę, o po to demokratiją“ (Beriozovas, „Tiesa“). Šių jėgų pagrindą sudaro A. Terlecko tipo tautininkai, susikoncentravę LLL, Tautininkų Sąjungoje, išikūrusioje Nepriklausomybės partijoje, Šaulių Sąjungoje, Jaunlietuvių organizacijoje ir kitose panašiose organizacijose, kurių tikslas — užbaigti tautininkų šliaužiantį perversmą visišku totalitariniu valdžios užgrobimu, panašiu į 1926 m. smetonininkų-voldemarininkų perversmą, kuri aktyviai rėmė krikščionys demokratai. Šie totalitaristai puikiai supranta, kad savarankiškoje LKP niekad nesutiks su jų planais užgniaužti Lietuvos

(Tęsinys. Pradžia Nr. 1)

Mintys prieš LKP suvažiavimą

demokratijos procesą. Todėl, pasiutusiai nirsdami, imasi bet kokių chuliganiškų priemonių, išvadindami K. Prunskienę (nors ji išstojo iš LKP) ir A. Brazauską visokiais nešvankiais žodžiais, reikalauja „komunistinės“ vyriausybės atsistatydinimo. Jie, kaip dauguma profašistinių elementų, nemoka naudoti politinių kovos metodų. Jų ginklas — tai melas, šmeižtas ir ižeidinėjimai. Siek tiek perfrazuojant Antuaną de Sent-Egziuperi, galima būtų pasakyti, kad jeigu nebūtų komunistų, tai jie kaltintų kuprotuosius. Nemanome, kad Lietuvos visuomenė juos palaikytų (gal tik keli procentai Lietuvos piliečių), bet neužmirškime, kad 1926 metais tautininkai parlamente teturėjo vos 3 vietas, o A. Smetona niekad nebuvo tautos išrinktas prezidentas. Charakteringa, kad tautininkų rankose atsidūrė Kauno Sąjūdžio televizijos laida — svarbiausioji antikomunistinė laida, tačiau žinome, koks labai žemas jos profesinis ir kultūrinis lygis. Niekam nekyla abejonių, kad A. Terleckas, net neužregistravęs savo LLL, tapo AT svečiu ir gali organizuoti savo nesankcionuotus mitingus prieš LKP tik remia-

mas dabartinės Sąjūdžio vadovybės, kuri, be abejonės, glaudžiai bendradarbiauja su AT Prezidiumu. O rugpjūčio 26 d. Kauno Sąjūdžio televizijos laidoje išgirdome betarpišką raginimą pakartoti 1926 metų fašistinį perversmą. Tad jokių abejonių nebelieka, kad Lietuvos visuomenė suskilo į tris pagrindines dalis: 1) kovotojai už demokratiją, kuriems „Lietuva be demokratijos — Lietuva be ateities“ (jiems priklauso LKP kartu su kitomis demokratiškomis partijomis); 2) anksčiau paminėtieji tautininkai, kurių tikslas „pirmiausia nepriklausomybė, o tik po to demokratija“ užgrobti valdžią ir panaikinti daugiapartinę sistemą Lietuvoje; 3) šiaip sau abejingi piliečiai, kurie niekaip negali apsispręsti su kuo jiems eiti; prie jų priskiriama ir dauguma išstojusių iš LKP piliečių.

Dabartiniam raidos etapui būdinga tai, kad tautininkai kritikuoja ne nuomone, bet patį žmogų. Juos slytina aukštas komunistų reitingas. Nekalbant jau apie labai žemą tokios kovos kultūrą, būdinga dar ir tai, kad LLL ir kiti tautininkai visai nekovoja su LKP (TSKP). Nieko nuostabaus, nes dar 1926 m. tautininkų vadai — Sme-

tona su Voldemaru — nužudė komunistus, suderinę savo veiksmus su Stalinu. Jau tada K. Požela su savo draugais kovojo už LKP savarankiškumą ir legalizavimą. Nuostabus yra diktatorių bendradarbiavimas. Keturi komunarai buvo pirmosios stalinizmo aukos Lietuvoje. Dėsninga, kad ir po mirties jų paminklą išniekino būtent tautininkai — jaunlietuvių — totalitarizmo šalininkai. O juk K. Poželos šeima po jo mirties buvo represuota — išstremta į Kazachstaną.

Begalinis yra tautininkų valdžios troškimas. Štai V. Cepaitis „Kauno laike“ (Nr. 2) rašo apie Kovo 11-osios partiją: „Su tautininkais mus sieja noras atstovauti visai tautai... Kovo 11-osios partija bandys atstovauti Lietuvos tautai — kitaip sakant, visiems Lietuvos piliečiams“. Trūksta tik „ein Volk, eine Partei, ein Führer“ viena tauta, viena partija, vienas vadas“, bet nesunku tai atspėti, nes visa tai Europa, ir net visas pasaulis kada girdėjo. V. Cepaitis ir jo kuriama partija privalo suprasti, kad žmogų galima apgauti tik vieną kartą (1926 m.). Vykstantys Europoje demokratiniai procesai, be abejo, silpnina tautininkų totalitarizmo tendencijas, bet LKP ir kitos demokratinės Lietuvos partijos privalo nesnausti ir ryžtingai pasipriešinti naujos vienpartinės sistemos puoselėtojams.

Prof. V. Buinevičius
(Kaunas)

Metodiniai patarimai norinčiam kėdės

(Tęsinys. Pradžia Nr. 1)

Sėkmingai pradėję rinkiminį kelią, dabar turite pateikti savo platformą. Čia jau pasirodote pats. Tenka kalbėti, aiškinti, atsakinėti į klausimus (į anoniminius — pasirinktinai, į intymius — po susirinkimo). Pagrindinį dėmesį skirkite kalbos pradžiai. Tinkamiausi du variantai: „atakuojantis“ ir „savo vaikino“. Pirmu atveju „užmušate“ klausytojus parodydami, kokie jie menkučiai, bailiukai, nesusipratėliai ir pan. Pavyzdžiui: „suprantu, kad čia ne visai ta auditorija, kuriai galiu kalbėti“, „nesu išsitikinęs dėl mūsų pačių su jumis“, „mačiau baimę

pakeltoje rankoje, balsuojant už savo vadovą...“. Antruoju atveju iš anksto paprašykite susirinkimo rengėjų mikrofoną nunešti į scenos gilumą ar užkulisius. Po to prieikite prie jo, paimkite į rankas, reikšmingai pažiūrėkite į salę ir pabrėžtinai energingai nusileiskite nuo scenos. Sakyti, kad visada mėgstate būti su tauta — nebūtina. Protingas ir taip supras, o neprotingam — kalbėk nekalbėjęs.

Savo kalboje neužmirškite pasakyti, kad turite daug galimybių gauti ar „pramušti“ įvairiausias rinkėjams reikalingas gėrybes. Jeigu gėrybių dalijimo rū-

mų koridorių ir kabinetų nežinote, tai kalbėkite apie dvasingumą. Nesistenkite aiškinti savo programą. Atminkite: geriausia platforma — jokios platformos. Todėl sakykite: „Mano programa — tai mano partijos (organizacijos, draugijos, sebrų) rinkiminė programa. Ji bus išspausdinta spaudoje, ir šiandien aš nesiruošiu jums šios programos išdėstyti“.

Užtat neužmirškite aštuoniasdešimt vieną kartą įvairiais variantais paskelbti ir kartoti savo rinkiminį šūkį. Mokslininkai nustatė, kad šis skaičius garantuoja išimtiną amžiams, ko ir labiausiai reikia. Todėl šūkis turi būti gerai išimenuamas, dar geriau suprantamas ir atitikti bent jau deklaruojamas kandidato pažiūras. Galima stilių ir minčių įvairovė. Duokite valią savo fantazijai, o tiems, ku-

rių fantazija dar neprabudo, siūlome kelis pavyzdėlius: „Mes su Sąjūdžiu į saulę!“, „Lietuva — be LKP, Lietuva — be ateities!“, „Jei nenori gauti špygą, tai paremki Laisvės lygą“, „Tautininkai — tautos trispalvė žvaigždė“ ir t. t.

Neužmirškite trijų dalykų. Jūs esate iš nukentėjusios šeimos, arba iš darbščios, paprastos, tikrų lietuvių šeimos, arba turite giminių užsienyje (žinoma, ne Baltarusijoje ar Latvijoje), be to, šeimoje nebuvo valdininkų ar kokių nors direktorių, vedėjų, inspektorius ir t. t. Jūs labai tinkamas į deputato kėdę, nes esate slaptas teisininkas, ekonomistas, kultūristas, humanistas ir visoks kitoks. Be to, neužmirškite kartoti, jog visa širdimi, visais kraujo lašais esate už Lietuvą. Tai šventas dalykas,

Nomenklatūra mirė — tegyvuoja nomenklatūrą!

Dabar tik ir girdisi iš radikalų lūpų, kad visų blogybių priežastis — komunistinė nomenklatūra (t. y., partijos statytinių buvimas vadovaujančiose pareigose). Tai gal ir Rusijos caras kaltas, kad nesugebėjo pasirūpinti at-

sargomis daugiau kaip 70 metų?

Be to, nė vienas iš tokių „kovotojų“ nepateikia dabartinio „nomenklatūrinio“ vadovavimo pavyzdžių. O jų yra. Ar gali iš Respublikos skiriamas rajono pareigūnas užimti postą be Sąjūdžio pirmininko parašo? Kas rašo įvairias rekomendacijas, kuriose svarbiausias kriterijus — patikimumas? Kartais, žinodamas naujo „pateptojo“ dalykines bei moralines savybes, prisimeni JAV prezidento D. Ruzvelto žodžius apie Nikaragvos diktatorių Somosą — tėvą: „Šunsukis, bet tai mūsų šunsukis“.

V. RIMSA

P. Griškevičiaus ir S. Bartkaus darbai bei pamokos nenuėjo veltui — stagnacijos laikų „augintiniai“ kuria jau sąjūdietišką ir kitokią nomenklatūrą.

Be komentary

NUSIKALTIMAS?

Vilniaus ekspertų nuomone, Krinčino kolūkio gaisro priežastis — padėgimas.

TAISYKLE PASITVIRTINO

Seniai pastebėtas dėsninumas — kuo sunkiau vyksta laikraščių prenumerata, tuo dažniau pasirodo ufonautai — pasitvirtino ir Pasvalio rajone. Pagaliau ir „Darbui“ pavyko surasti jų pėdsakus Pumpėnuose.

ANTIREKLAMA

Komisija, patikrinusi miltus Duonos kombinate, rado lervų ir pasiūlė nubausti piniginėmis baudomis įmonės vadovus.

PONO J. TIKUISIO DĖMESIUI

Respublikos vyriausybė priėmė nutarimą Nr. 238, kuriame sakoma, kad dabar rajonų vartotojų kooperatyvai pavaldūs savivaldybei, o jų vadovai skiriami savivaldybės valdymo organų.

KELIONĖS

Rajono valdytojai, nepavykus pastatyti dešrų fabrikėlio Saločiuose su lenkais, čekais, jugoslavais, italais ir kitais europiečiais,

teko išvykti į Honkongą ir ten ieškoti rimtesnių partnerių.

PRINCIPAI

Socialinio aprūpinimo skyrius bei milicija dar naudoja atitinkamų LTSR ministerijų firminius blankus.

PERVERSMAI

Konfidencialus šaltinis redakciją informavo, kad vieno Šiaurės Lietuvos rajono Sąjūdžio deputatai planuoja (pareiškę nepasitikėjimą sesijos metu) pakeisti valdžią savais kadrais, kurie tik ir svajoja apie darbą žmonių labui.

ĮKVĖPIMAS

Į „Lietuvos aide“ išspausdintą kaimo žmonių suvažiavimo kritiką (anot seniausio aidininko ir miesto žemdirbio Melhijoro Puotelės, viskas vyko ne laiku, ir dirbti kaimiečiams reikia, o ne kalbas sakyti) kūrybingai atsiliepė Z. Magelinskienė, drąsiai pareiškusi — „Ne sezono metas“.

TRIUMFAS IR TRAGEDIJA

Šių metų spalio 30 d. rajono Valdyboje buvo pasikirstytos lengvosios mašinos. Sveikiname laiminguosius ir užjaučiame nukriaustuosius!

todėl niekas neprieštaraus. Labai tiktų turėti ant krūtinės atitinkamą tatuiruotę, ir reikiamu momentu, lyg iš susijaudinimo, persiplėsti marškinius. Garantuotas efektas! (Jeigu kandidatė — moteris, tai šio būdo nevertėtų taikyti „Dvidešimt kapeikų“ istorijos pamokos turi mus išmokyti nekartoti kitų klaidų).

Be abejo, jau pirmąjį dieną prieš varžovą. Bet darbą vainikuoja pabaiga. Todėl būkite atidūs ir nedarykite žiopliškų klaidų. Rinkiminė kova nepripažįsta sentimentų. Dar truputis pastangų, ir varžovas bus nugalėtas. Tikslas pateisina priemones.

Taigi, apie priemones. Neužmirškite niekinti savo varžovo poziciją, jo dalykines ir dorovines savybes. Pabandykite užsitikrinti varžovo kaimynų, pirmosios mokytojos, dantų gydytojos, kiemsargės ir dar dau-

gello kitų žmonių pasitikėjimą. Galima tikėtis gauti vertingos medžiagos. O suaugusius žmones, manau, nėra reikalo mokyti, kaip tą medžiagą panaudoti.

Keldami savo kandidatūrą arba propagandiniame šou (t. y. susitikime su rinkėjais) užsitikrinkite šalininkų daugumą. Juos sukviškite, suvežkite, suvarykite pažadais (žadėkite dalinti talonus, vienkartinis švirškštus, alų, „Daugybės lentelę dviem“, stiklinius karolius, veidrodėlius ir pan.). Kuo garšiau rėks Jūsų šalininkai — tuo jausitės tvirtesni. Iš anksto paruoškite kompromituojančius, erzinančius ar įžeidžiančius varžovą klausimus ir išdalinkite sugebantiems skaityti bendrams. Kuo daugiau nervinsis ir klys varžovas, tuo labiau didės galimybė laimėti.

Nereikia užmiršti ir individualaus darbo su rinkėjais. Išbandytas būdas būtų toks: ankstų rytą atvykstate prie surinkimo punkto ir pagal savo sugebėjimus kaltinate pirmininką, vietinę valdžią, Maskvą už blogą orą, spekuliantus (ypač svarbū!), saugumiečius, okupacinę kariuomenę ir t. t. Pagalvokite dėl aprangos. Milicijos karininko uniforma vienam garbingam kandidatui nepadėjo, todėl siūlyčiau susirasti ar susikombinuoti šaulio ar rezistentų uniformą, tik be ginklo, nes pašnekovai gali išsilakstyti.

Pasistenkite balsų skaičiavimo komisijoje turėti bent kelis mitrius žmones, kurie puikiai valdo pieštuką ar tuštinuką. Juk bus biuletenių, kuriuose kandidatų pavardės visai neišbrauktos. O kam tokie biu-

leteniai reikalingi? Pagavot mintį? — kaip kad klausia vienas J. Erlicko herojus... Nepagalvokite lėšų tiems skaičiuotojams nuvykti pas iliuzionistą I. Kio. Tada nors ir visi balsuotų už priešininkus, išrinktas vis vien būsite Jūs.

Taigi, sekant šiais patarimais ir rodant sveiką iniciatyvą, pralaimėjimas neįmanomas.

Sveikinu! Jūs laimėjote. Varžovai sutriuškinti ir niekad daugiau nemėgins stoti skersai kelio tautos patikėtiniui. Dabar aš stebėsiu naująjį deputatą, tokį dvasingą, dorovingą, principingą, kompetentingą, klausysiu jo kalbos, žavėsiuosi jo veikla ir sakysiu sau: „Yra ir mano nedidukas nuopelnas“. Yra!

G. RINKELIS
(Pabaiga. Iki kitų rinkimų!)

ĮSTATYMAS AR INTERESAI?

(Atkelta iš 1 psl.)

mas vietos laikraštyje yra ne kas kita, kaip žmonių mulkinimas. Pasiremkiame faktais. Praeitų metų pabaigoje Rajkoopsajungos pirmininkas J. Tikuišis išigyja miegamojo baldų komplektą „Zunda“; kitą, toki pat, savo nuožiūra, be jokios komisijos, paskiria parduotuvės vedėjai; trečias, pagal jo paties palaiminimą, iškeliauja į Vilnių. 1400 rub. vertės japoniška mezgimo mašina „Tojota“ be rajoninės komisijos žinios atitenka sandėlio vedėjai. Žinoma, šios vertybės net nepatenka į skirstomų prekių sąrašą, o tuo pačiu ir į spaudą.

Gauti du suomiški šaldytuvai, kainuojantys po 1850 rub., atitenka Rajkoopsajungos pirmininkui J. Tikuišiui ir Prekybos bazės direktoriui A. Razmui. Liaudies kontrolės komitetas konstatuoja, jog tai naudojimas tarnybine padėtimi, bet kas iš to? Besilaiškinant šiuos faktus, prekybos vadovai J. Tikuišis ir A. Razmus bevelijo tēkšti partinius bilietus. Kaip taikliai „Tiesoje“ Nr. 67 pastebėta: „Neleidžia sukčiauti — nereikia ir partijos“ (1990. 02. 24).

Ką tokiu atveju veikia milicija, kiti teisėsaugos organai?

Logiškas, bet naišokas klausimas. Lemia ne įstatymas, o interesai. Gal dar prisimenate istoriją su paslaptinai dingusiais 8 televizoriais „Silelis“? Medžiagą tyrė KSNG operigalliotinis V. Kažys, buvo žadėta informuoti visuomenę, o rezultatas? Gal kada nors atsivers viršininko seifas ir „papasakos“ visas šias istorijas. Bet mažai tikėtina, bent kol vyksta nuosava statyba... Na, o V. Kažys, tapęs paklusnus, viršininko nuomone, „vertas paskatinimo“. Taigi — ratas užsidaro.

Rajone, kaip ir visoje Respublikoje, nusikalstamumas auga, o įvairių nusikaltimų išaiškinama vis mažiau. Nesilimant pačių kardinaliausių priemonių, mūsų laukia visišką kovos su nusikalstamumu sistemos

bankrotas. Kaip teigia Krašto apsaugos departamento direktorius A. Butkevičius („Gimtas kraštas“ Nr. 30), „milicija buvo ne prestižinė“. Betgi prestižas priklauso ne nuo pavadinimo (milicija, policija ar nuovada), o nuo ten dirbančių žmonių, pirmiausia nuo vadovų. Sutinku, kad milicijai reikia padėti: didinti etatus, gerinti darbo sąlygas, kelti atlyginimus, aprūpinti butais ir pan. Mes ne vien deklaruojame, kuo galime, stengiamės padėti. Mažinant etatus, rekomendavome dirbti milicijoje žmogų, norėjome jam paskirti atsilaisvinusį butą, bet valdytojas V. Lalas ir VRS viršininkas J. Kazakevičius abejingai į tai pažiūrėjo. Keista reakcija. Kai toks požiūris į pavaldinius, ar galima laukti gerų darbo rezultatų?

Kokios visų negerovių priežastys?

Aukščiausiosios Tarybos deputatės R. Rastauskienės nuomone, rajone „daugeli sričių tebevaldo korupcija, diktatas, o kartais ir tikrų tikriausia mafija“ („Darbas“ Nr. 56). Gal ir taip, bet kas iš to, jeigu jos padėjėja, ekskomunistė Z. Magelinskienė noriai naudojasi tų sričių paslaugomis. Nenuostabu, kad po vienu stogu susieina ir tie, ir anie. Kad tik būtų prieš ką susieiti.

Bet dar yra tikimybė, kad rajono Valdyba, Taryba ar jos prezidiumas imsis ryžtingai tvarkyti įsisenėjusias bėdas?

Vargu. Kai pernai žemės ūkio darbuotojų profsajungos rajoninė konferencija pareiškė nepasitikėjimą Rajkoopsajungos pirmininku J. Tikuišiu ir bandė išsiaiškinti prekybos nesklandumų priežastis, buvęs Vykdomojo komiteto pirmininkas, o dabar valdytojas, buvęs biuro narys, o dabar ekskomunistas V. Lalas viešai pareiškė, šiukštu, niekam nevalia diskutuoti apie prekybą, nes tai grynai Vykdomojo komiteto (suprask, V. Lalo) prerogatyva. Taigi ratas užsidaro antrą kartą. O gal vėl viską lemia interesai?

Na, o naujoji Taryba, jos prezidiumas — nevie-nalytis, blaškosi, dar neranda savo veiklos sferos. Pirmininko pavaduotojas R. Rastauskas savo deputatinę veiklą pradėjo ne nuo rajono aktualiausių problemų sprendimo, o nuo skundų rašymo. Kiekvienas užsima savo mėgstama veikla.

O vis dėlto — nejaugi viskas taip beviltiška?

Ateitis parodys. Niekas atvykęs iš svetur pas mus tvarkos neįves. Aš, kaip rajono Tarybos deputatas, manau, kad šiuos pribrendusius klausimus reikia ap-svarstyti sesijoje, priimti konkrečius nutarimus ir juos griežtai vykdyti.

R. GARBISIUS: SPECIALUS PRIEDAS

„SMEGDUOBE“

Komplimentai-impresijos...

.....VALDYTOJUI

Oi kaip gerai, kad turim Lalą!
Todėl negreit prieisim liepto galą...
Rajoną gelbės pasauliniai maratonai,
O iš Honkongo parsivešim duonos.
Svaliom tekės alus, klestės kooperatyvai,
Zaliuos mūs Pasvalys, ir džlaugsis, kas tik gyvas.

.....MERUI

Kai nustekenęs komjaunimą,
Laiku išoko jau į Sąjūdžio vežimą,
Aš supratau: kad jį kur šimtas —
Neskestantis (lyg kamštis) Gintas.
Matyt, barzda į krantą užropot padėjo.
Barzda — tai laisvės simbolis (taip pat — naujų veikėjų).

.....KONTROLĖS INSPEKTORIUI

Jei keičiasi laikai, tai keičias rolės.
Nauji išigeldžia valdžios kontrolės,
Nes praktikos yra, anokie burtai,
Juk pačio su ja skaudžiai susidurta.
Dabar nauja šluotelė dailiai šluos...
Savus sukčius? Ar tik anuos?..

TURGUJE

Praėjusį savaitgalį Pasvalio turguje už miežių ir kviečių centnerį (50 kg) prašė 20 rb, už paršiuką — 45—60 rb, bulvių kilogramas kainavo 0,80 rb,

kopūstų — 0,40—0,50 rb, obuolių — 1,80—2 rb, kriaušių — 2 rb, pomidorų — 2,80—3 rb, lašinių — 4—5 rb. Kiaušiniai už rublį — 4—5 vnt.

Miesto žmonės, ypač pensininkai, dejuoja, kad kainos nepavejamai kyla.

PRANEŠIMAS

Šių metų lapkričio 17 d. įvyks savarankiškos LKP Pasvalio rajoninė konferencija.

Pradžia 10 val. LKP komiteto salėje (Pasvalys, Vilniaus gt. 5).

SPAUSDINAME ĮVARIAS NUOMONES, NEBŪTINAI SUTAMPANCIAS SU REDAKCIJOS NUOSTATOMIS.

REDAKCIJINĖ KOLEGIJA

Leidėjas: laikraščio taryba Ofsetinė spauda 0,5 spaudos lanko. Tiražas 2 000 egz.
Rinko ir spausdino „Varsos“ spaustuvė, 235319 Panevėžys, Beržų 52.
Redakcijos adresas: 235250 Pasvalys, Vilniaus g. 5, telef. 5-13-75.
SL — 654 Nr. kaina 30 kap. Užsakymo Nr. 4904.